

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Західноукраїнський національний університет
Соціально-гуманітарний факультет
Кафедра інформаційної та соціокультурної діяльності

БРИК Анастасія Борисівна

**Відео-сторітейлінг "Журналіст в епоху
цифрового медіапростору" / Video storytelling "A
journalist in the digital media space"**

спеціальність: 061 - Журналістика
освітньо-професійна програма - Правова журналістика

Кваліфікаційна робота

Виконала студентка групи
ЖПР-41
А. Б. Брик

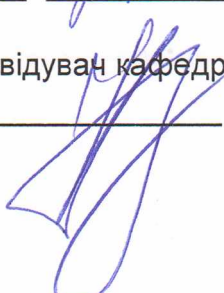
Науковий керівник:
Викл. С. Б. Мичко

Кваліфікаційну роботу
допущено до захисту:

"29" травня 2024 р.

Завідувач кафедри

І. Р. Недошитко

ТЕРНОПІЛЬ - 2024

Анотація

Випускова робота на здобуття кваліфікації бакалавра зі спеціальності 061 Журналістика.

Бакалаврська робота (проект) присвячена дослідженню впливу цифрового медіапростору на журналістику. Мета проекту – створення відеосторітелінгу про вплив цифровізації на сучасну журналістику, зокрема на її розвиток, виклики та перспективи.

У роботі висвітлено історію розвитку журналістики в контексті технологічних змін, а також проаналізовано сучасні виклики і перспективи цифрової журналістики, проведено аналіз основних тенденцій, викликів та можливостей, що виникають у зв'язку з розвитком Інтернету, соціальних мереж та інших цифрових технологій. Застосування різноманітних методів дослідження, таких як аналіз літератури, інтерв'ю з експертами та використання відповідних технічних і програмних засобів, дозволило отримати глибоке розуміння сучасних тенденцій у цифровій журналістиці та виявити ключові аспекти для подальшого розвитку цієї галузі. Результати дослідження можуть бути корисними для журналістів, вчених та практиків у сфері медіа, які цікавляться впливом технологій на сучасну журналістику.

Ключові слова: відеосюжети, інтерв'ю, сторітелінг, цифровізація, медіапростір, журналістика, цифрові технології.

Abstract

Graduation project for obtaining a bachelor's degree in the specialty 061 Journalism.

The bachelor's thesis (project) is dedicated to researching the impact of the digital media space on journalism. The aim of the project is to create a video storytelling about the influence of digitalization on modern journalism, particularly its development, challenges, and prospects.

The work highlights the history of journalism development in the context of technological changes, analyzes contemporary challenges and prospects of digital

journalism, and examines the main trends, challenges, and opportunities arising from the development of the Internet, social networks, and other digital technologies. The application of various research methods, such as literature analysis, interviews with experts, and the use of relevant technical and software tools, allowed for a deep understanding of current trends in digital journalism and the identification of key aspects for the further development of this field. The research results may be useful for journalists, scholars, and practitioners in the media field who are interested in the impact of technology on modern journalism.

Keywords: video stories, interviews, storytelling, digitalization, media space, journalism, digital technologies.

ЗМІСТ

Вступ.....	5
РОЗДІЛ I. Теоретичні засади.....	10
РОЗДІЛ II. Специфікація продукту.....	13
2.1. Обґрунтування інформаційного проекту.....	13
2.2. Структура.....	15
2.3. Жанрова палітра.....	18
2.4. Зображальний матеріал та особливості оформлення.....	18
2.5. Авторська ідея.....	19
2.6. Особливості аудиторії.....	19
РОЗДІЛ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проекту.....	20
Висновки.....	22
Список використаних джерел.....	24

ВСТУП

Актуальність вибраної теми. Сучасний розвиток безперервно ставить перед нами нові виклики. Технології еволюціонують надзвичайно швидко, відкриваючи нові можливості для комунікації, масштабування та подання інформації, що суттєво змінює медіапростір. Це, у свою чергу, ставить під сумнів традиційні способи поширення новин. Цифрові технології кардинально трансформували журналістику, зробивши її доступнішою для широкої аудиторії. Наприклад, мобільні пристрої надають користувачам змогу працювати та виконувати різноманітні завдання в будь-яких умовах без спеціального обладнання. А їхні додатки пропонують широкий спектр інтуїтивних і зручних функцій, що надають нові потужні інструменти для швидкого задоволення потреб клієнтів.

У результаті технологічного розвитку суспільства сформувалася ще одна потужна платформа для соціального діалогу – соціальні мережі. На сьогодні вони набули широкого застосування у безпековій сфері й стали не лише платформою для протистояння, зокрема, російській інформаційній агресії, а також дослідницьким полем та інструментом стратегічних комунікацій. Вони динамічно використовуються широкою аудиторією і, водночас, є легко керованими користувачами та легко піддаються «вірусному зараженню певною ідеєю та безпосередньому дослідженню учасниками.

Завдяки стрімкому розвитку цифрових технологій споживачі зіштовхуються з новаціями, що змінюють їхні звички, оцінювання світу й загалом життя. Цифрова революція спричинила глибокі зміни, які ще не повністю осмислені та вивчені. Тому важливо навчитися розуміти й керувати ними, щоб адаптуватися до доби стрімких перетворень. Поруч із електронним документообігом, онлайн-оцінюванням, біометричними документами та емодзі в соцмережах, варто також усвідомлювати виклики, які супроводжують ці технологічні можливості. Це породжує як можливості, так і виклики для сучасної журналістики.

У контексті цифрової епохи вона чи не першою внесла корективи у свій інструментарій та принципи діяльності. Це вплинуло на трансформацію:

- *технічних інструментів і програмного забезпечення* (нині достатньо мати лише комп'ютер / ноутбук для забезпечення повного циклу створення матеріалу; постійне вдосконалення технічних програм спрощує процес обробки, монтування матеріалу, дозволяє створювати більш яскравий та помітний контент; достатньо лише смартфона, аби підготувати повноцінний матеріал (відзняти і змонтувати сюжет, попрацювати зі звуком, текстом, картинкою, опублікувати готовий медіапродукт): тож особливого значення набуває MoJo – мобільна журналістика тощо);
- *жанрової системи* (традиційні жанри трансформуються, гібридизуються, зливаються – якщо узагальнити, стають іншими, водночас з'являються жанри, що функціонують винятково в онлайні, зокрема на SM-платформах: caption-video, чати, інтерактивні сторіз тощо – і поступово перетворюються на самостійних гравців медіаринку; водночас жанрова система продовжує формуватися);
- *людей* (змінилася специфіка сприйняття інформації та стиль життя, сформувалися нові звички споживачів. Якщо говорити про медіаспоживання, популярним стало «запаковування» фактів в історію – *сторітелінг* як метод подання інформації).

Крім того, поява нових технологій, таких як віртуальна та доповнена реальність, відкриває нові можливості для журналістів у створенні інтерактивного та захоплюючого контенту. Розуміння цих інновацій та їх впливу на майбутнє журналістики є необхідним для відповідності до вимог сучасного медіапростору. Цим зумовлена *актуальність* теми проєкту.

Мета бакалаврського проєкту – створення відеосторітелінгу про вплив цифровізації на сучасну журналістику, зокрема на її розвиток, виклики та перспективи.

Досягнення зазначеної мети передбачає послідовне вирішення наступних *завдань*:

- провести аналіз розвитку журналістики від друкарських машин до телебачення, оцінити основні зміни в способах поширення та споживання новин на кожному етапі;
- окреслити методику створення та теоретичні аспекти сторітелінгу та інтерв'ю, розробити їх концепцію;
- дослідити вплив цифровізації на традиційну журналістику, розглянути нові можливості, що відкрилися завдяки цифровим технологіям, та їх вплив на професійну журналістику;
- з'ясувати, як цифровий медіапростір змінив спосіб споживання новин, визначити переваги цифрової журналістики у порівнянні з традиційною;
- проаналізувати нові формати і платформи, що з'явилися завдяки цифровій революції.

Дослідження викликів цифрової епохи передбачає розгляд проблеми фейкових новин та їх вплив на громадську думку, оцінку впливу клікбейт-заголовків на довіру до медіа, а також проведення інтерв'ю з журналістом щодо перевірки фактів та методів боротьби з дезінформацією. Аналіз ролі соціальних мереж у журналістиці включає вивчення їхнього впливу на поширення новин та їх якість, аналіз переваг і недоліків використання соціальних мереж у журналістиці, а також з'ясування ролі алгоритмів у поширенні новин та їх впливу на інформаційний простір. Оцінка майбутнього журналістики передбачає дослідження нових технологій, таких як віртуальна та доповнена реальність, штучний інтелект, і оцінку можливостей та перспектив їхнього використання у журналістиці. Висновки мають підвести підсумки дослідження, визначити ключові зміни та виклики в сучасній журналістиці, а також сформулювати рекомендації щодо збереження правди, об'єктивності та відповідальності в цифрову епоху.

Об'єктом дослідження є сучасна журналістика в умовах цифрового медіапростору.

Предметом дослідження – вплив цифрового медіапростору на розвиток, виклики та перспективи журналістики, включаючи зміну способів споживання новин, появу нових форматів і платформ, а також роль соціальних мереж у поширенні інформації.

У роботі використовувалися **такі методи дослідження:**

1. Аналіз літературних джерел та документів. Збір та вивчення наукових публікацій, що стосуються історії, розвитку та сучасного стану журналістики, а також впливу цифрового медіапростору на цю галузь.

2. Контент-аналіз. Аналіз змісту новинних матеріалів, зокрема онлайн-видань, блогів та соціальних мереж з метою визначення тенденцій, тематичних пріоритетів та характерних особливостей цифрової журналістики.

3. Інтерв'ю. Проведення інтерв'ю з експертами у сфері цифрової журналістики, медіааналітиками та професійними журналістами для отримання глибших знань про вплив цифрових технологій на їхню роботу, нові виклики та перспективи.

4. Соціологічне опитування. Вивчення думок і поведінкових моделей споживачів новин через анкетування або онлайн-опитування для визначення їхніх вподобань щодо новинних форматів, платформ та рівня довіри до різних джерел інформації.

5. Кейс-стаді. Детальний аналіз окремих випадків, які ілюструють конкретні аспекти впливу цифрового медіапростору на журналістику, такі як успішні приклади боротьби з фейковими новинами, використання новітніх технологій у журналістиці тощо.

6. Порівняльний аналіз. Порівняння традиційних і цифрових форматів журналістики для виявлення основних відмінностей та переваг кожного з них, а також їхнього впливу на аудиторію.

Структура роботи. Творчий проєкт складається з двох частин: теоретичної, у якій обґрунтовується необхідність створення проєкту, а саме аналітичної записки. А також практичного додатку – відеосторітелінгу.

Розділ I. Теоретичні засади

Історія розвитку журналістики. Журналістика пройшла довгий шлях від рукописних газет до сучасних медіа. Витоки журналістики можна знайти ще в античності, але справжній розвиток почався з винаходом друкарських машин у XV столітті, що значно полегшило поширення інформації. Протягом XIX і XX століть з'явилися радіо і телебачення, які революціонізували спосіб донесення новин до широкої аудиторії. Ці технології дозволили майже миттєво передавати інформацію, що значно підвищило оперативність журналістики [21].

Цифровий медіапростір та його особливості. З появою інтернету в кінці XX століття журналістика вступила в нову еру – цифрову. Інтернет значно розширив можливості як для журналістів, так і для споживачів інформації. Доступність інформації стала безпрецедентною, а новини можуть поширюватися в режимі реального часу. Це створило нові виклики, такі як необхідність адаптації традиційних медіа до нових умов та виникнення нових форматів журналістики, включаючи блоги, влоги, подкасти тощо.

Вплив цифрових технологій на журналістику. Цифрові технології змінили спосіб збору, обробки та поширення інформації. Завдяки смартфонам та соціальним мережам кожен користувач може стати джерелом новин, що веде до демократизації медіа. Проте це також призводить до зниження якості контенту через відсутність редакційного контролю. Журналісти використовують різноманітні інструменти для створення інтерактивного контенту, що дозволяє залучати аудиторію більш ефективно.

Сучасне комунікаційне середовище орієнтоване на користувача. Вона надає споживачеві можливість шукати та вибирати потрібний контент, оформлювати передплати та відмовлятися від них, залишати коментарі, а також самостійно формувати інформаційний простір за рахунок створення власного текстового, аудіо- та відеоконтенту. В даний час засоби масової інформації взаємодіють з аудиторією шляхом просування контенту. Нові медіа

виступають мультиплатформними сервісами, залучаючи користувачів вільним доступом до інформації з різних терміналів. Проблематикою цифрової трансформації зараз зацікавлений весь світ, оскільки вона проектується буквально на всі сфери життєдіяльності людини [4].

Роль соціальних мереж у сучасній журналістиці. Соціальні мережі стали важливою платформою для поширення новин і взаємодії з аудиторією. Facebook, Twitter, Instagram, TikTok дозволяють журналістам швидко доносити інформацію та отримувати зворотній зв'язок. Однак ці платформи також сприяють поширенню фейкових новин та створенню інформаційних бульбашок, де користувачі отримують інформацію, яка підтверджує їхні існуючі погляди.

Виклики та проблеми цифрової журналістики. Одним з головних викликів цифрової журналістики є боротьба з фейковими новинами. У мережі легко поширювати дезінформацію, і вона може швидко набирати популярність. Клікбейт-заголовки, створені для привертання уваги, часто не відповідають змісту матеріалу, що підриває довіру до медіа. Журналісти повинні постійно перевіряти факти і забезпечувати прозорість своїх джерел.

Майбутнє журналістики у цифровому світі. Журналістика продовжує еволюціонувати завдяки новим технологіям, таким як віртуальна та доповнена реальність, штучний інтелект. Віртуальна реальність дозволяє глядачам зануритися в події, а доповнена реальність додає нові рівні інформації до традиційних новин. Штучний інтелект може допомогти в автоматизації рутинних завдань, таких як обробка даних та перевірка фактів, дозволяючи журналістам зосередитися на творчій та аналітичній роботі. Очевидно, що в сучасних умовах трансформація медіапростору під впливом інформаційних та комунікаційних технологій також змінює журналістику у своєму художньому та журналістському втіленні. Потрібно визнати, що сьогодні журналістика все більше і більше переходить до цифрового простору, вона стає частиною цифрового дискурсу. Звичайні колонки на сторінках, які сьогодні існують в онлайн-середовищі, стали не меншими, і, можливо, більш затребуваною

читацькою аудиторією, яка віддає перевагу споживання цифрових медіа. За цифровим дискурсом майбутнє. Маємо на увазі текст та контекст, вбудований у сучасну наукову парадигму в умовах оцифровування. Дискурс у різних його втіленнях, які ми узагальнюємо як засоби масової інформації, розвивається як частина цифрової культури.

Новітні технології, їх стрімкий розвиток та розповсюдження кардинально змінили уявлення світу про медіа та споживання інформації. Інформація перестала бути обмежена територією, часом чи способом відтворення [9].

Розділ 2. Специфікація проєкту

2.1 Обґрунтування проєкту

Сучасні виклики цифрової епохи актуалізують задля збереження та привернення уваги аудиторії трансформацію методів передачі інформації. Спостерігаються певні перегони між різними типами медіа, з'являються нові жанри та прийоми. Одним із цікавих та захоплюючих методів подання та передачі інформації з метою впливу на емоційну, мотиваційну, пізнавальну сферу реципієнта є мистецтво сторітелінгу. Проєкт у форматі сторітелінгу, спрямований на дослідження впливу цифрового медіапростору на сучасну журналістику, є *актуальним* у таких умовах.

Основне обґрунтування актуальності даного проєкту та його формату полягає в наступному:

- технологія сторітелінгу ґрунтується на загальновідомому психологічному факторі: історії, у порівнянні з іншими формами передачі інформації, виразніші, захопливіші, цікавіші й, головне, легко асоціюються з особистим досвідом. Як правило їх легше запам'ятати;
- сторітелінг – це кардинально новий підхід до написання текстів. Застосовуючи його в роботі, журналіст намагається вплинути на свою аудиторію емоційно. Текст у такій ситуації сприймається легше, краще запам'ятовується, ніж, наприклад, «сухий», наповнений тільки фактами;
- сторітелінг орієнтований на сучасну аудиторію, яка отримує задоволення від декодування історії. Завдяки сучасним технологіям реципієнт може сприймати історію повністю чи частково, при цьому зберігаючи основний зміст;
- завданням сторітелінгу є зацікавлення аудиторії, виклик у неї емоції на тлі розповіді, що може бути співзвучною з історією кожного реципієнта, оскільки сучасна аудиторія здебільшого не затримується на прочитанні довгих матеріалів;
- у контексті розвитку сучасних технологій медіа мають фокусуватися не тільки на якості контенту, але й на нових формах залучення аудиторії,

тому сторітелінг як технологія комунікації сприяє не тільки розширенню аудиторії, але і є важливим інструментом емоційного наповнення медіапродукції;

- якісно побудована історія, що охоплює застосування всіх методів сторітелінгу, допомагає аудиторії повністю поринути у віртуальну реальність;
- сторітелінг прагне максимальної дії на кожну окрему особу, чого не можна досягти використанням звичайного тексту.

Відмінності між сторітелінгом та звичайним текстом можна означити так:

- автор розповідає про важливі речі простою мовою, не звертаючись до надскладних термінів. Це створює атмосферу дружньої розмови. Здається, ніби розмовляєш з товаришем за чашкою кави.
- аудиторія розуміє мету розповіді: не продати, не рекламувати, не зацікавити у продукті, а донести історію до широкого кола людей.
- спілкування з аудиторією. Інформація подається яскраво, спікери звертаються до кожного.

Таким чином, метод сторітелігу має такі переваги перед звичайним текстом як запам'ятовування, широкий вибір варіантів історій, вихід на емоції, наочний доказ, інструмент для жартів.

В основу роботи над бакалаврським проєктом покладено розуміння контексту проблематики проєкту:

1. Еволюція журналістики. Традиційні медіа, такі як друковані газети та телебачення, поступово втрачають свою аудиторію на користь цифрових платформ. Вивчення цього процесу допоможе зрозуміти, як адаптувати традиційні форми журналістики до нових умов.

2. Демократизація медіа. Цифрові технології дозволили кожному користувачеві стати потенційним джерелом новин, що створює величезний обсяг аматорського контенту. Важливо дослідити, як професійні журналісти можуть конкурувати та співпрацювати в такому середовищі.

3. Проблема фейкових новин. В умовах цифрового медіапростору поширення фейкових новин стало значною проблемою, що впливає на суспільну думку та політичні процеси. Проєкт спрямований на дослідження методів боротьби з дезінформацією та підвищення рівня медіаграмотності серед населення.

4. Інноваційні технології. Новітні технології, такі як віртуальна та доповнена реальність, штучний інтелект, відкривають нові горизонти для журналістики. Дослідження їхнього потенціалу дозволить краще зрозуміти можливості інтеграції цих технологій у журналістську практику.

5. Соціальні мережі. Платформи, такі як Facebook, Twitter, Instagram, TikTok, відіграють важливу роль у поширенні новин та формуванні громадської думки. Проєкт має на меті аналіз впливу соціальних мереж на якість та достовірність інформації, а також на поведінку споживачів новин.

6. Професійні стандарти. В умовах цифрового медіапростору виникає необхідність у переосмисленні етичних та професійних стандартів журналістики. Дослідження в цьому напрямку допоможе сформулювати рекомендації для журналістів щодо підтримки високих стандартів якості та достовірності інформації.

2.2. Структура

Проєкт базується на інформації, що пов'язана із осмисленням проблеми цифрової епохи, яка подарувала медіа принципово нові риси. Докорінно змінюється й аудиторія медіа: технології трансформували суспільство та створили новітній стиль життя, сутність якого полягає в тому, що споживач інформації тепер легко переключається з однієї технології на іншу, а до традиційних засобів отримання інформації майже не звертається. Безперервне споживання нової інформації змінило саму суть людського сприйняття, що призвело до розвитку так званого «кліпового мислення». Саме через це, прихильність до традиційних медіа невпинно зменшується: медіа, які пропонують читачу, глядачу чи слухачу обмежену інформацію і лише у

одному форматі, не можуть конкурувати з новітніми. Діджиталсередовище стало найбільшим осередком будь-якої аудиторії. Щоб зберегти конкурентоспроможність у потоці стрімкої діджиталізації, сучасні медіа мають бути особливо пластичними та готовими до нових змін.

Зібраний матеріал викладено у стислій формі. Дотримано всі вимоги щодо збалансованості та простоти викладу авторських думок. Ілюстративні матеріали, світлини, зображення, відеоряди засновані на реальних подіях.

Творчий проєкт включає 4 сюжети. Обсяг кожного сюжету може коливатися залежно від наповнення й тематики. Загальний хронометраж –10 хвилин. Представлені сюжети пропонують своїй аудиторії контент, у якому переважно аналізується специфіка роботи сучасного діджитал-медіа та з'ясовується, що технологічний розвиток значно розширив можливості створення та поширення різноманітного контенту, зробив роботу медіа швидшою, дешевшою та простішою. Він доступний людям різних професій, статусу та віку.

Сюжети реалізовані переважно у жанрі інтерв'ю. Інтерв'ю – один із найстаріших журналістських жанрів. На екранах телебачення він і досі залишається домінуючим та найпопулярнішим серед споживачів, адже дає можливість глядачеві точніше сприйняти інформацію від першоджерела, оцінити емоційну реакцію людини, що дає інтерв'ю. Специфіка інтерв'ю як жанру полягає в тому, що факт, подія, явище, їх суспільно-політичне значення розкриваються через повідомлення, думку певної особи, який володіє інформацією. Отримання її від очевидця через пряму мову створює відчуття достовірності.

Проведення інтерв'ю є одним з найважливіших етапів для журналіста, оскільки воно дозволяє отримати цінну інформацію від інтерв'ююваної особи та передати її аудиторії. Успіх інтерв'ю залежить від підготовки інтерв'юєра та ефективної комунікації зі співрозмовником. Важливо створити атмосферу довіри та співробітництва. Варто встановити емоційний зв'язок з гостем, щоб

він почувався комфортно та був готовий поділитися своїми думками й досвідом.

Основна вимога до журналіста, який бере інтерв'ю, – високий рівень готовності до нього, що передбачає знання достатньої інформації про особу, подію, окреслення ключових елементів бесіди, чітке визначення теми та адресата. Знання контексту дозволяє ставити більш уточнені та цікаві питання задля отримання достовірної та унікальної інформації.

Для проведення інтерв'ю здійснено належну підготовку згідно основних стандартів. Серед основних – повнота у викладі інформації, точність і достовірність, об'єктивність. Також чітко сформульовано мету й обґрунтовано тему, зібрано достатньо інформації про особу чи подію, грамотно сформований план інтерв'ю та запитання, попередньо узгоджений текст інтерв'ю з інтерв'юваною особою. Задля уникнення загрози створення неякісного інтерв'ю та поширення нецікавого контенту, неточної або неповної інформації було продумано і чітко сформульовано запитання до кожного з інтерв'юваних. Це спонукало співрозмовників до детальної відповіді та дозволило отримати ширшу інформацію.

Сценарії авторського доробку написані згідно вимог проведення інтерв'ю. Для відеоінтерв'ю презентаційним та ефективним структурним елементом є неординарне зображення. Зміна кадрів створює ефект динамічності відеоряду, а відтак, утримує увагу глядачів.

Чітко сформована тема і мета, достатня кількість зібраної інформації дозволили різнопланово висвітлити проблему, а також створити ефект присутності глядача на ній. Задля цікавості було розроблено план, а також виокремлено ключові моменти в ньому.

Динаміка відеосюжетів досягнулася лаконізмом і чіткістю формулювань, відповідною розстановкою і поєднанням елементів подій та деталей, змінами відеорядів, чергуванням описів і спостережень.

Структура сторітелінгу ретельно розроблена, щоб підтримувати узгодженість і максимізувати залучення. Кожна частина поділена на три основні сегменти:

Вступ: короткий огляд теми .

Основний зміст: поглиблене обговорення, тематичні дослідження та аналіз проблеми.

Висновок: короткий виклад ключових моментів і заклик до дії для аудиторії.

2.3. Жанрова палітра

Жанрова палітра відеоподкастів будується на розважальних засадах. Це допоможе подати важливу та цікаву інформацію в більш легкій до сприйняття формі, оскільки сторітелінг – це мистецтво захоплення уваги та ведення аудиторії за допомогою історії. Це потужний інструмент, який можна використовувати для інформування, переконання та розважання людей.

2.4. Зображальний матеріал та особливості оформлення

Вступна заставка

1. Сцени.

Для кожної сцени планується використання відеоряду з наратором або інтерв'юованими, а також ілюстрацій та графічних елементів, що підтримують тему обговорюваної інформації.

2. Інтерв'ю.

Демонстрація роботи віртуальної та доповненої реальності. При створенні проєкту було використано жанр інтерв'ю у його різновиді монологу. Це дозволило розповісти індивідуальні історії, висловити власні думки, цінності та переконання. Жанровий різновид інтерв'ю дав можливість глибше зрозуміти позицію інтерв'юованого щодо проблеми, задуми та цілі, що дозволило сформувати емоційний зв'язок з аудиторією та спонукати її до зацікавленості або вдумливості. Відтак, інтерв'ю у форматі монологу став

потужним інструментом для розкриття проблеми, передачі її унікальності, досвіду та специфічних особливостей аудиторії.

3. Оформлення.

- Графічні елементи та шрифти, що відповідають стилю
- Чіткий та привабливий дизайн, який привертає увагу глядача.

Загальний дизайн повинен бути привабливим, інформативним та легким для сприйняття глядачем.

2.5. Авторська ідея

Авторська ідея полягає в тому, щоб провести комплексний аналіз впливу цифрового медіапростору на журналістику, починаючи від її історії і закінчуючи перспективами майбутнього. Цей проект має на меті розкрити різноманітні аспекти цифрової трансформації у журналістиці, від технологічних інновацій до етичних викликів, які виникають у цьому процесі. Крім того, важливо підкреслити значення об'єктивності, правдивості та відповідальності у роботі журналістів у цифрову епоху.

2.6. Особливості аудиторії

Аудиторія даного проекту включає в себе широкий спектр користувачів, які цікавляться журналістикою, медіа та цифровими технологіями. Основні особливості аудиторії можуть бути такими:

1. Професійні журналісти: вони можуть зацікавитися розумінням того, як цифрові технології впливають на їхню професійну діяльність, а також новітніми трендами у сфері журналістики.

2. Технологічно освічені особи: цікавляться новітніми технологіями, можуть зацікавитися дослідженням впливу віртуальної та доповненої реальності на журналістику.

Основна мета – забезпечити інформаційний та аналітичний матеріал, який буде корисним та цікавим для цільової аудиторії, незалежно від їхнього рівня знань та досвіду у журналістиці та технологіях.

Розділ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проєкту

Для втілення проєкту в життя використано низку технічних і програмних засобів, які забезпечать високу якість відеопродукту та ефективний робочий процес.

3.1. Знімальне обладнання

Творчий проєкт представлено у вигляді п'яти змонтованих відеосюжетів, для запису яких було використано наступне технічне і програмне забезпечення:

Комп'ютер MSI Modern (MODERN_15_B12M-298XUA)

Процесор Intel Core i7-1255U (Alder Lake)

ОЗП 32,0 ГБ

Відеокарти Intel Iris Xe Graphics

Камера смартфона iPhone 13 PRO

Програмне забезпечення:

- програма ***InShot*** для монтажу відео та обробки звуку;
- за допомогою ***Microsoft Word*** виконувались всі процеси, пов'язані з текстом.

3.2. Програмне забезпечення для редагування

Adobe Premiere Pro для комплексного редагування відео, включаючи вирізання, зрощування та додавання ефектів.

Adobe After Effects для створення складної анімованої графіки та візуальних ефектів для підвищення візуальної привабливості подкасту.

Висновки

Цей проєкт є спробою глибокого розуміння та аналізу впливу цифрового медіапростору на журналістику. Від початків історії до майбутніх перспектив ми дослідили еволюцію журналістики в контексті цифрової трансформації.

Історично журналістика завжди відігравала ключову роль у суспільстві, але з приходом Інтернету та цифрових технологій вона пройшла революцію. Інтернет надав можливість отримувати і поширювати інформацію миттєво, змінивши при цьому саму природу новин. Технології, такі як соціальні мережі, віртуальна та доповнена реальність, відкрили нові горизонти для журналістів і аудиторії, але також поставили перед ними нові виклики.

У цифрову епоху важливо підтримувати об'єктивність, правдивість та відповідальність в журналістиці. Фейкові новини, клікбейти та інші негативні явища вимагають від журналістів більшого контролю та професіоналізму.

Для того, щоб досягти успіху в цифровому медіапросторі, необхідно користуватися різноманітними технічними та програмними засобами для створення високоякісного контенту та аналізу його ефективності. Інструменти аналітики дозволяють отримати об'єктивну інформацію про успішність проєкту та вчасно внести корективи у стратегію.

Загалом, цей проєкт є важливим кроком у вивченні та розумінні впливу цифрового медіапростору на журналістику. Розуміння цих процесів дозволить нам краще адаптуватися до сучасних викликів та зберегти важливі цінності журналістики в цифровому світі. А також у таких умовах дещо змінити розуміння професії журналіста як фахівця, який вміє написати статтю, взяти інтерв'ю чи зняти відео, проаналізувати масив даних, зробити репортаж.

Сучасний журналіст повинен володіти різноманітними професійними навичками, бути багатофункціональним, готовим для виконання будь-якого завдання, освоїти не лише суто журналістські навички, але і бути технічно обізнаним: вміти монтувати відео, обробити фото, створити інфографіку, перевірити достовірність невербального та вербального контенту, здійснити кількісний та якісний аналіз великого обсягу даних, провести розслідування,

зверстати сюжет, створити сайт, вести блог, створити мультимедійний контент, захистити свої дані та акаунти.

Технологія стає визначальним фактором еволюції журналістської професії. Кожна інновація змінює спосіб, у який ми дізнаємося новини, а, отже, змінюється технологія створення новин. Прогнозується, що цю тенденцію продовжить штучний інтелект, що допоможе журналістам позбутися повторюваних завдань і сфокусуватися на дослідженні та репортерстві. Журналісти перейдуть на наступний рівень, вони мають навчитись працювати зі штучним інтелектом і створювати доповнену реальність. Цифрова журналістика змінює вимоги до написання матеріалів, також заохочує журналістів постійно розвиватися і шукати нові способи подачі інформації, вимагає від журналістів нестандартного мислення в опрацюванні теми, висвітленні загальновідомих фактів.

Список використаних джерел

1. Василенко М. Сучасний репортаж у пресі: його різновиди // Василенко М. К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі: монографія. К. : Інститут журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, 2006. С. 115-142.
2. Васьківська О. Сторітелінг як інструмент соціальної журналістики. Modern international relations: topical problems of theory and practice: collective monograph. Faculty of International Relations of the National Aviation University; under general editorship of W. Welskop, Y. O. Voloshin. Lodz: Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Biznesu i Nauk o Zdrowiu w Łodzi, 2021. p. 280-284
3. Гал І. Гордон, Арестович та Стерненко: названо найпопулярніших YouTube-блогерів України. *Факти*. URL: <https://fakty.ua/409633-gordon-arestovich-i-sternenko-nazvany-samy-populyarnye-youtube-blogery-ukrainy> (дата звернення: 25.10.2022).
4. Галушко О., Петкевич А. Сучасний стан та перспективи розвитку глобального медіа-ринку. *Міжнародний науковий електронний журнал*. 2019. № 4. URL: <https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.04.31.html>
5. Гаранжа А., Васильченко В. Сторітелінг як сучасний інструмент у диджитал-медіа: *X Всесвітній конгрес «Авіація в XXI столітті» – «Безпека в авіації та космічні технології»*. Київ: Національний авіаційний університет, 2022.
6. Гетьманець М. Ф., Михайлин І. Л. Сучасний словник літератури і журналістики. Х. : Прапор, 2009. 384 с.
7. Гід журналіста : зб. навч. матеріалів / упоряд. А. Лазарєв. К. : Ін-т масової інформації (Київ), Центр підготовки й вдосконалення журналістів (Париж), 2003. 124 с.
8. Городенко Л. Медіа у системі мережевих комунікацій. *Світ соціальних комунікацій*. Т. 4. К. : КиМУ, ДонНУ, 2011. С. 8–11.

9. Дзедзенко А. Проблеми взаємодії традиційних ЗМІ з мережею інтернет. Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Дніпропетровськ. URL: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/23-zhurnalistika/29-problemi-vzaemodiji-traditsijnikh-zmi-z-merezheyu-internet>
10. Дмитровський З. Телевізійна журналістика: Матеріали для вивчення основ тележурналістики: Навч. посібник. Л. : ПАІС, 2006. 206 с.
11. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми: наук. вид. / укл.: Т. Петрів, А. Сафаров, В. Сюмар, О. Чекмишев. К.: Нічлава, 2006. 100 с.
12. Подолян М. Першооснови журналістської творчості: Конспект лекцій. К.: ЦВП, 1997. 24 с.
13. Потятиник Б. В. Медіа : ключі до розуміння. : ПАІС, 2004. 312 с.
14. Потятиник Б. В. Інтернет-журналістика: навчальний посібник. Львів: ПАІС, 2010. 244 с.
15. Словник журналіста: терміни, мас-медіа, постаті / укл.: Ю. Бідзіля. Ужгород : Закарпаття, 2007. 224 с.
16. Снурнікова Ю. М. Основи тележурналістики : навч.-метод. посібник. Х. : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2010. 60 с.
17. Срібняк І. Історія журналістики: виникнення та розвиток новинних мас-медіа в країнах Європи, Азії та Північної Америки (XVII-XX ст.). Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Міжнародний науково-освітній консорціум імені Люсьєна Февра. 2018. С. 146-147.
18. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, інтернет. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 407 с.
19. Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів: Світ, 1993. 110 с.
20. Шутяк Л. Особливості українського художнього репортажу в контексті нового журналізму. *Держава та регіони. Серія: соціальні комунікації*. Запоріжжя, 2014. № 1–2. С. 154–158.

21. Яцимірська М. Г. Культура мови журналіста : навч. посібник. Львів: ПАІС, 2017. 168 с.